

**CUSTOMS
AGENCY**

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ КЛІЄНТІВ ЩОДО МИТНО-БРОКЕРСЬКИХ ПОСЛУГ

EWG Customs Agency Ltd.
Діє з: 22.10.2024.

I. МЕТА ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ КЛІЄНТА

Метою цієї інформації для клієнта є інформування Довірителя про актуальні питання, що стосуються пріоритетних напрямків митного оформлення, виходячи з технічних аспектів, перелічених нижче, а також надання Довірителю необхідної інформації в процесі митного оформлення:

- правила визначення митної вартості
- база оподаткування ПДВ при імпорті
- інформація про походження
- статус митного союзу та/або співтовариства
- класифікація товарів, тарифна класифікація товарів
- обов'язкові відомості

II. ПРАВИЛА ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ

Митна вартість - це, як правило, вартість, на основі якої митниця встановлює митний борг при митному оформленні товарів, що походять з країн, які не є членами ЄС. Юридичне визначення митної вартості має важливе значення. Якщо можливий подальший контроль виявить, що митна вартість була визначена неправильно, буде накладено митний адміністративний штраф або митні органи можуть порушити кримінальну справу чи справу про порушення митних правил.

При визначенні митної вартості необхідно враховувати положення наведених нижче законодавчих актів:

- Статті 69-76 Регламенту (ЄС) № 952/2013 Європейського Парламенту та Ради, що встановлює Митний кодекс ЄС (МК ЄС), та
- Імплементативний Регламент Комісії (ЄС) 2015/2447, що встановлює детальні правила імплементатії окремих положень Регламенту (ЄС) № 952/2013 Європейського Парламенту та Ради, що встановлює положення Митного кодексу Союзу (OJ L 253, 30.12.2013, с. 1)
- 1994 Угода про застосування статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (Угода СОТ про митну оцінку)

Вимоги UVK щодо визначення митної вартості:

Стаття 69: Сфера застосування

Митна вартість товарів визначається відповідно до статей 70 та 74 з метою застосування Спільного митного тарифу та нетарифних заходів, встановлених положеннями Союзу, що стосуються окремих сфер торгівлі товарами.

Стаття 70: Метод визначення митної вартості на основі вартості угоди

Митна вартість товарів визначається, передусім, на основі вартості угоди, тобто фактично сплаченої або підлягаючої сплаті ціни за товари, скоригованої у разі необхідності, при їх продажу для експорту до митної території Союзу.

Фактично сплачена або підлягаюча сплаті ціна – це повна сума платежу, здійсненого або такого, що підлягає здійсненню, покупцем на користь продавця або третьої сторони за імпортовані товари. Ця сума має включати будь-який платіж, здійснений або такий, що підлягає здійсненню, як умова продажу імпортованих товарів.

Вартість угоди застосовується за умови виконання всіх таких вимог:

а) Відсутні обмеження щодо розпорядження або використання товарів покупцем, за винятком таких випадків:

- обмеження, встановлені законодавством Союзу або державними органами;
- обмеження щодо географічної території, в межах якої товари можуть бути перепродані;
- обмеження, які не впливають суттєво на митну вартість товарів;

b) Продаж або ціна не залежать від умов або факторів, вартість яких неможливо визначити стосовно оцінюваних товарів;

с) Перевага, отримана від подальшого перепродажу, передачі або використання товарів покупцем, не повертається продавцю прямо або опосередковано, якщо не може бути здійснено відповідного коригування;

d) Покупець і продавець не перебувають у взаємозв'язку або така взаємозалежність не вплинула на ціну.

Стаття 71: Елементи вартості угоди

1. При визначенні митної вартості відповідно до статті 70 до фактично сплаченої або підлягаючої сплаті ціни за імпортовані товари додаються:

а) Наступні витрати, якщо вони були понесені покупцем, але не включені до фактично сплаченої або підлягаючої сплаті ціни товарів:

- комісійні та агентські збори, за винятком комісійних за купівлю;
- витрати на засоби зберігання, які для митних цілей вважаються такими ж, як і самі товари;
- витрати на пакування, включаючи вартість робочої сили та матеріалів.

b) Вартість наступних товарів і послуг, якщо вони були надані покупцем безкоштовно або за зниженою ціною для використання у виробництві та продажу імпортованих товарів для експорту, за умови, що їхня вартість не включена до фактично сплаченої або підлягаючої сплаті ціни:

- матеріали, частини, компоненти та аналогічні елементи, що входять до складу імпортованих товарів;

- інструменти, прес-форми, шаблони, форми та аналогічні предмети, використані у виробництві імпортованих товарів;
 - матеріали, використані у виробництві імпортованих товарів;
 - інженерні розробки, проектування, ескізи, креслення та художні роботи, виконані за межами ЄС та необхідні для виробництва імпортованих товарів.
- с) Роялті та ліцензійні платежі, пов'язані з оцінюваними товарами, які покупець зобов'язаний сплатити прямо або опосередковано як умову продажу товарів, якщо ці платежі не були включені у фактично сплачену або підлягаючу сплаті ціну.
- д) Частина доходу від подальшого перепродажу, передачі або використання імпортованих товарів, яка прямо або опосередковано надходить продавцю.
- е) Наступні витрати, понесені до моменту прибуття товарів на митну територію Союзу:
- витрати на транспортування та страхування імпортованих товарів;
 - витрати на завантаження та обробку імпортованих товарів під час транспортування.
2. Додавання до фактично сплаченої або підлягаючої сплаті ціни відповідно до пункту 1 здійснюється виключно на основі об'єктивних та кількісно визначених даних.
3. При визначенні митної вартості додавання до фактично сплаченої або підлягаючої сплаті ціни здійснюється лише у порядку, передбаченому цією статтею.

Стаття 72: Елементи, що не включаються до митної вартості

При визначенні митної вартості відповідно до статті 70 не враховуються такі витрати:

- а) витрати на транспортування імпортованих товарів після їхнього ввезення на митну територію Союзу;
- б) витрати на будівництво, монтаж, складання, технічне обслуговування або технічну підтримку імпортованих товарів, таких як промислові установки, машини або обладнання, після їхнього ввезення на митну територію Союзу;
- с) відсотки за фінансовими угодами, укладеними покупцем і пов'язаними з придбанням імпортованих товарів, незалежно від того, чи надається фінансове забезпечення продавцем або іншою особою, за умови, що:
- відповідні товари були фактично продані за фактично сплачену або заявлену до сплати ціну; та
 - зазначена процентна ставка не перевищує рівень, який зазвичай застосовується до таких операцій у країні та в момент надання фінансування;
- д) збори, сплачені за право повторного виробництва імпортованих товарів у межах Союзу;
- е) комісійні за купівлю;
- ф) імпортні мита або інші збори, що підлягають сплаті під час ввезення або продажу товарів у Союзі;

g) платежі, здійснені покупцем за право реалізації або перепродажу імпортованих товарів, незалежно від положень статті 71(1)(с), якщо такі платежі не є умовою продажу товарів для експорту в Союз.

Стаття 73: Спрощення

Митні органи можуть за запитом дозволити визначати наступні елементи на основі конкретних критеріїв, якщо на момент прийняття митної декларації їх неможливо кількісно оцінити:

- a) суми, що підлягають включенню до митної вартості товарів відповідно до статті 70(2);
- b) суми, зазначені у статтях 71 і 72.

Стаття 74: Вторинні методи оцінки митної вартості

1. Якщо митну вартість товарів неможливо визначити відповідно до статті 70, застосовуються пункти (а)–(d) частини 2 у наведеному порядку до першого пункту, за яким митну вартість товарів можна визначити. Якщо декларант подасть відповідний запит, порядок застосування пунктів (с) та (d) частини 2 може бути змінений.
2. Для цілей пункту (1) митна вартість визначається таким чином:
 - a) вартість угоди з ідентичними товарами, проданими для експорту на митну територію Союзу та експортованими в той самий або приблизний час, коли здійснюється оцінка товарів;
 - b) вартість угоди з подібними товарами, проданими для експорту на митну територію Союзу та експортованими в той самий або приблизний час, коли здійснюється оцінка товарів;
 - c) вартість, що базується на одиничній ціні, за якою імпортовані товари або найбільша сукупна кількість ідентичних чи подібних імпортованих товарів були продані на митній території Союзу особам, які не є пов'язаними з продавцями;
 - d) розрахункова вартість, яка є сумою таких складових:
 - вартість або собівартість матеріалів чи іншої обробки, використаної у виробництві або виготовленні імпортованих товарів;
 - сума, еквівалентна прибутку та накладним витратам, які зазвичай несе виробник товарів того ж типу або виду, що оцінювані товари, вироблених у країні експорту для експорту в Союз, на момент продажу;
 - вартість або собівартість елементів, зазначених у статті 71(1)(e).
3. Якщо митну вартість не можна визначити відповідно до пункту (1), вона встановлюється на основі доступних даних у митній території Союзу, із застосуванням усіх обґрунтованих методів, що відповідають принципам і загальним положенням:
 - a) Конвенції про імплементацію статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ);
 - b) статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ);
 - c) цього Розділу.

Вимоги VA щодо визначення митної вартості

Стаття 127: Загальні положення

(Стаття 70(3)(d) Митного кодексу)

Для цілей цього Розділу двоє осіб вважаються пов'язаними, якщо виконується одна з таких умов:

- a) вони є посадовими особами або директорами бізнесу один одного;
- b) вони є юридично визнаними партнерами;
- c) перебувають у трудових відносинах один з одним;
- d) третя сторона прямо або опосередковано володіє, контролює або має 5% і більше випущених акцій з правом голосу або часток в обох компаніях;
- e) один з них прямо або опосередковано контролює іншого;
- f) третя сторона прямо або опосередковано контролює обох;
- g) вони разом прямо або опосередковано контролюють третю особу;
- h) вони є членами однієї сім'ї.

Особи, які перебувають у ділових відносинах, коли один з них є ексклюзивним агентом, дистриб'ютором або ліцензіатом іншого, незалежно від їхньої офіційної назви, вважаються пов'язаними лише за умови відповідності критеріям, зазначеним у пункті (1).

Для цілей підпунктів (1)(e), (f) і (g) особа вважається такою, що контролює іншу особу, якщо вона перебуває у правовому чи операційному становищі, яке дозволяє здійснювати контроль.

Стаття 128: Вартість угоди

(Стаття 70(1) Митного кодексу)

1. Вартість угоди з товарами, проданими для експорту на митну територію Союзу, визначається на основі продажу на момент прийняття митної декларації щодо товарів безпосередньо перед їхнім ввезенням на цю територію.
2. Якщо товари не були продані для експорту на митну територію Союзу перед їхнім ввезенням, але були продані під час тимчасового зберігання або в рамках спеціальної митної процедури (за винятком режимів внутрішнього транзиту, кінцевого використання чи переробки поза межами митної території), митна вартість визначається на основі такого продажу.

Стаття 129: Фактично сплачена або підлягаюча сплаті ціна

(Статті 70(1) і (2) Митного кодексу)

1. Фактично сплачена або підлягаюча сплаті ціна у значенні статей 70(1) і 70(2) Митного кодексу включає будь-який платіж, здійснений або такий, що підлягає здійсненню

покупцем на користь однієї з таких осіб як умова продажу імпортованих товарів:

- a) продавця;
- b) третьої особи на користь продавця;
- c) третьої особи, пов'язаної з продавцем;
- d) третьої особи, якщо платіж здійснюється на виконання зобов'язань продавця перед цією третьою особою.

Платежі можуть здійснюватися за допомогою акредитивів або оборотних фінансових інструментів і можуть проводитися безпосередньо або опосередковано.

- 2. Діяльність, включаючи маркетингову діяльність, що не підпадає під коригування, передбачене статтею 71 Митного кодексу, та яка здійснюється покупцем від свого імені або компанією, пов'язаною з покупцем, не вважається опосередкованими платежами на користь продавця.

Стаття 130: Цінові поступки

(Статті 70(1) і (2) Митного кодексу)

- 1. При визначенні митної вартості відповідно до статті 70(1) Митного кодексу знижки враховуються, якщо договір купівлі-продажу передбачає їх застосування та визначає їхній розмір на момент прийняття митної декларації.
- 2. Знижки, надані на підставі дострокової оплати (дисконти), враховуються щодо товарів, ціна яких фактично не була сплачена на момент прийняття митної декларації.
- 3. Зміни договору, що відбуваються після прийняття митної декларації, не є підставою для врахування знижок.

Стаття 131: Часткове постачання

(Стаття 70(1) Митного кодексу)

- 1. Якщо товари, заявлені для митної процедури, є частиною партії ідентичних товарів, придбаних в рамках однієї угоди, фактично сплачена або підлягаюча сплаті ціна, відповідно до статті 70(1) Митного кодексу, розраховується пропорційно на основі загальної вартості придбаної партії.
- 2. Пропорційний розрахунок ціни фактично сплаченої або підлягаючої сплаті також застосовується у випадках, коли частина партії була втрачена або товари були пошкоджені до моменту їх випуску у вільний обіг.

Стаття 132: Коригування ціни для дефектних товарів

(Стаття 70(1) Митного кодексу)

Коригування фактично сплаченої або підлягаючої сплаті ціни продавцем на користь покупця може бути враховане при визначенні митної вартості відповідно до статті 70(1) Митного кодексу, якщо виконуються такі умови:

а) товари мали дефекти на момент прийняття митної декларації для випуску у вільний обіг;
б) продавець здійснив коригування для компенсації дефекту з метою виконання однієї з наступних вимог:

- (i) договірною зобов'язання, укладеного до прийняття митної декларації;
- (ii) законодавчої вимоги, що застосовується до товарів;

с) коригування повинно бути здійснене протягом одного року з дати прийняття митної декларації.

Стаття 133: Оцінка умов та компенсаційних зобов'язань

(Стаття 70(3)(b) Митного кодексу)

Якщо продаж або ціна імпортованих товарів залежить від певних умов або компенсаційних зобов'язань, вартість яких може бути визначена у зв'язку з оцінюваними товарами, ця вартість вважається частиною фактично сплаченої або підлягаючої сплаті ціни, за винятком випадків, коли зазначені умови або компенсації пов'язані з одним із наступного:

а) діяльністю, на яку поширюється дія статті 129(2) цього Регламенту;
б) складовими митної вартості відповідно до статті 71 Митного кодексу.

Стаття 134: Операції між пов'язаними особами

(Стаття 70(3)(d) Митного кодексу)

Якщо покупець і продавець є пов'язаними особами, обставини продажу можуть бути перевірені за необхідності для визначення, чи не вплинула ця взаємозалежність на ціну. Декларанту надається можливість надати додаткову детальну інформацію про обставини угоди.

Однак товари оцінюються відповідно до статті 70(1) Митного кодексу, якщо декларант доведе, що заявлена вартість угоди тісно наближається до однієї з таких порівняльних величин, визначених у той самий або приблизно той самий час:

а) вартості угоди з продажу ідентичних або подібних товарів між непов'язаними покупцями та продавцями для експорту на митну територію Союзу;
б) митної вартості ідентичних або подібних товарів, визначеної відповідно до статті 74(2)(c) Митного кодексу;
с) митної вартості ідентичних або подібних товарів, визначеної відповідно до статті 74(2)(d) Митного кодексу.

При визначенні митної вартості ідентичних або подібних товарів відповідно до пункту (2) враховуються такі елементи:

- a) підтверджені відмінності рівнів торгівлі;
- b) кількісні рівні;
- c) елементи, зазначені у статті 71(1) Митного кодексу;
- d) витрати, понесені продавцем у випадку продажу непов'язаним покупцем, якщо такі витрати не включаються в угоди між пов'язаними особами.

Порівняльні величини, зазначені у пункті (2), застосовуються лише на запит декларанта і не можуть замінювати заявлену вартість угоди.

Стаття 135: Товари та послуги, використані у виробництві імпортованих товарів (Стаття 71(1)(b) Митного кодексу)

1. Якщо покупець надає продавцю товари або послуги, перелічені у статті 71(1)(b) Митного кодексу, їхня вартість вважається рівною їхній купівельній ціні. Купівельна ціна включає всі платежі, які покупець повинен здійснити для отримання таких товарів або послуг. Якщо ці товари або послуги були вироблені самим покупцем або особою, пов'язаною з ним, їхня вартість визначається як собівартість виробництва.
2. Якщо вартість товарів і послуг, зазначених у пункті (b) статті 71(1) Митного кодексу, неможливо визначити відповідно до пункту (1), вона встановлюється на основі інших об'єктивних і кількісно визначених даних.
3. Якщо товари, зазначені у статті 71(1)(b) Митного кодексу, були використані покупцем до їхнього постачання продавцю, їхня вартість коригується з урахуванням амортизації.
4. Вартість послуг, зазначених у статті 71(1)(b) Митного кодексу, включає витрати на невдалі розробки, якщо вони стосуються проєктів або замовлень, пов'язаних з імпортованими товарами.
5. Для цілей статті 71(1)(b)(iv) Митного кодексу витрати на науково-дослідні роботи та попередні ескізи проєктів не включаються до митної вартості.
6. Вартість наданих товарів і послуг, визначена відповідно до пунктів (1)–(5), розподіляється пропорційно до обсягу імпортованих товарів.

Стаття 136: Роялті та ліцензійні платежі (Стаття 71(1)(c) Митного кодексу)

1. Роялті та ліцензійні платежі безпосередньо пов'язані з імпортованими товарами, якщо передані у рамках ліцензійної або роялті-угоди права включені до складу таких товарів. Метод розрахунку суми роялті або ліцензійного платежу не є визначальним фактором.

2. Якщо метод розрахунку суми роялті або ліцензійного платежу базується на ціні імпортованих товарів, за відсутності доказів протилежного, передбачається, що цей платіж стосується оцінюваних товарів.
3. Якщо роялті або ліцензійні платежі частково стосуються оцінюваних товарів, а частково – інших компонентів або складових частин, які додаються до товарів після імпорту, або ж стосуються діяльності чи послуг після імпорту, здійснюється відповідне коригування.
4. Роялті та ліцензійні платежі вважаються обов'язковими умовами продажу імпортованих товарів, якщо виконується хоча б одна з таких умов:
 - продавець або особа, пов'язана з продавцем, зобов'язує покупця здійснити цей платіж;
 - платіж здійснюється покупцем на виконання зобов'язань продавця за договором;
 - товари не можуть бути продані покупцеві або придбані покупцем без сплати роялті або ліцензійних платежів ліцензіару.
5. Країна проживання отримувача роялті або ліцензійних платежів не має значення.

Стаття 137: Місце ввезення товарів на митну територію Союзу

(Стаття 71(1)(е) Митного кодексу)

Для цілей статті 71(1)(е) Митного кодексу місцем ввезення товарів на митну територію Союзу вважається:

- а) для товарів, що перевозяться морським транспортом – порт, у який товари вперше ввозяться на митну територію Союзу;
- б) для товарів, які морським шляхом доставляються до одного з заморських департаментів Франції, що входять до митної території Союзу, а потім безпосередньо транспортуються з цього порту до іншої частини митної території Союзу або навпаки – порт, у який товари вперше ввозяться на митну територію Союзу, за умови, що вони там вивантажуються або перевантажуються;
- с) для товарів, що перевозяться морським транспортом, а потім внутрішніми водними шляхами без перевантаження – перший порт, де можливе розвантаження;
- д) для товарів, що перевозяться залізницею, внутрішніми водними шляхами або автотранспортом – місце розташування митного органу ввезення;
- е) для товарів, що перевозяться іншими видами транспорту – місце, де товари перетинають кордон митної території Союзу.

Якщо товари ввозяться на митну територію Союзу, а потім перевозяться до місця призначення в іншій частині цієї території через зону поза митною територією Союзу, місцем ввезення вважається перший пункт ввезення на територію Союзу, за умови, що товари транспортуються до місця призначення безпосередньо за звичним маршрутом через цю територію.

Пункт 2 також застосовується у випадках, коли товари були вивантажені, перевантажені або тимчасово зупинені за межами митної території Союзу виключно з причин, пов'язаних з їх перевезенням.

Якщо умови, викладені у пунктах (1)(b), (2) і (3), не виконуються, місцем ввезення товарів на митну територію Союзу є:

- а) для товарів, що перевозяться морським транспортом – порт розвантаження;
- б) для товарів, що перевозяться іншими видами транспорту – місце, зазначене у пунктах (1)(с), (d) або (е) у тій частині митної території Союзу, куди доставляються товари.

Стаття 138: Витрати на транспортування

(Стаття 71(1)(е) Митного кодексу)

1. Якщо товари перевозяться тим самим транспортним засобом за межі пункту їх ввезення на митну територію Союзу, витрати на транспортування розподіляються пропорційно до відстані від місця ввезення відповідно до статті 137 цього Регламенту, якщо митним органам не надано доказів, що виправдовують витрати відповідно до загальних тарифів на перевезення товарів до пункту ввезення.
2. Витрати на авіаперевезення, включаючи витрати на експрес-доставку, що підлягають включенню до митної вартості товарів, визначаються відповідно до Додатка 23-01.
3. Якщо перевезення здійснюється безкоштовно або забезпечується самим покупцем, транспортні витрати, що включаються до митної вартості товарів, розраховуються відповідно до тарифів, що зазвичай застосовуються для аналогічного виду транспорту.

Стаття 139: Збори за поштові відправлення

(Стаття 70(1) Митного кодексу)

Для товарів, що відправляються поштою, усі поштові витрати, що нараховуються до місця призначення, включаються до митної вартості таких товарів, за винятком додаткових поштових зборів, понесених на митній території Союзу.

(1) Якщо митні органи мають обґрунтовані сумніви щодо того, чи включає заявлена вартість операції повну суму, що була сплачена або підлягає сплаті в розумінні статті 70(1) Кодексу, вони можуть запросити у декларанта додаткову інформацію.

(2) Якщо сумніви не можуть бути розвіяні, митні органи можуть прийняти рішення про те, що вартість товарів не може бути визначена відповідно до статті 70(1) Кодексу.

Стаття 140: Відмова від заявленої вартості угоди

(Стаття 70(1) Митного кодексу)

1. Якщо митні органи мають обґрунтовані сумніви щодо того, чи включає заявлена вартість угоди всю суму, фактично сплачену або підлягаючу сплаті відповідно до статті 70(1) Митного кодексу, вони можуть запросити додаткову інформацію у декларанта.
2. Якщо сумніви не будуть усунуті, митні органи можуть ухвалити рішення, що вартість товарів не може бути визначена відповідно до статті 70(1) Митного кодексу.

Стаття 141: Митна вартість ідентичних або подібних товарів

(Стаття 74(2)(a) і (b) Митного кодексу)

1. При визначенні митної вартості імпортованих товарів відповідно до статті 74(2)(a) або (b) Митного кодексу основою береться вартість угоди з продажу ідентичних або подібних товарів на тому ж комерційному рівні та в аналогічній кількості. Якщо такі угоди відсутні, митна вартість визначається з урахуванням вартості угоди з продажу ідентичних або подібних товарів на різних рівнях торгівлі або в різних кількостях. Ця вартість коригується з урахуванням відмінностей у рівні торгівлі та/або кількості.
2. Через різницю у відстанях і видах транспортування коригування проводиться з урахуванням значних відмінностей у витратах та зборах між імпортованими товарами та ідентичними або подібними товарами.
3. Якщо існує більше однієї вартості угоди для ідентичних або подібних товарів, для визначення митної вартості імпортованих товарів використовується найнижча з них.
4. Терміни "**ідентичні товари**" або "**подібні товари**" не включають товари, що втілюють або відображають інженерні розробки, конструкторські, художні або дизайнерські роботи, щодо яких не було зроблено коригування відповідно до статті 71(1)(b)(iv) Митного кодексу, оскільки такі роботи виконувалися на території Союзу.
5. Вартість угоди з продажу товарів, вироблених іншою особою, враховується лише у випадку, якщо відсутні дані про вартість угоди щодо ідентичних або подібних товарів, вироблених тим самим виробником, що й оцінювані товари.

Стаття 142: Метод віднімання

(Стаття 74(2)(c) Митного кодексу)

1. Одиначна ціна, що використовується для визначення митної вартості відповідно до статті 74(2)(c) Митного кодексу, — це ціна, за якою імпортовані товари або ідентичні чи подібні імпортовані товари продаються в Союзі у стані, в якому вони були ввезені, на момент імпорту або приблизно в той самий час.

2. Якщо така одинична ціна відсутня, застосовується ціна, за якою імпортовані товари або ідентичні чи подібні імпортовані товари продаються на митній території Союзу у стані, в якому вони були імпортовані, у найраніший можливий момент, але не пізніше ніж через 90 днів з моменту імпортування.
3. Якщо одиничні ціни, зазначені у пунктах 1 і 2, відсутні, за запитом декларанта може бути використана ціна, за якою імпортовані товари продаються після подальшої обробки або переробки, з урахуванням доданої вартості такої обробки або переробки.
4. Наступні продажі не враховуються при визначенні митної вартості відповідно до статті 74(2)(с) Митного кодексу:
 - а) продажі товарів на рівнях торгівлі, що відрізняються від першого комерційного рівня після імпорту;
 - б) продажі пов'язаним особам;
 - в) продажі особам, які прямо чи опосередковано надають безкоштовно або за зниженою ціною товари чи послуги, зазначені у статті 71(1)(b) Митного кодексу, для використання у виробництві та продажу імпортованих товарів для експорту;
 - г) продажі в недостатній кількості для визначення одиничної ціни.
5. При визначенні митної вартості з одиничної ціни, визначеної відповідно до пунктів (1)–(4), віднімаються:
 - а) комісійні або звичайні націнки для покриття прибутку та накладних витрат (включаючи прямі чи непрямі маркетингові витрати), що зазвичай застосовуються при продажу в Союзі імпортованих товарів одного виду;
 - б) звичайні витрати на транспортування, страхування та додаткові витрати, що виникають на митній території Союзу;
 - в) імпортні мита та інші збори, що підлягають сплаті при імпорті або продажу товарів на митній території Союзу.
6. Митна вартість певних швидкопсувних товарів, зазначених у Додатку 23-02, що імпортуються за фраховими контрактами, може бути визначена безпосередньо відповідно до статті 74(2)(с) Митного кодексу. З цією метою держави-члени передають Європейській комісії одиничні ціни, які публікуються через систему TARIC.

Стаття 143: Метод розрахункової вартості

(Стаття 74(2)(d) Митного кодексу)

1. Для цілей статті 74(2)(d) Митного кодексу митні органи не можуть вимагати від особи, яка не зареєстрована на митній території Союзу, надання для перевірки рахунків-фактур або інших документів для визначення митної вартості.
2. Вартість матеріалів і виробництва відповідно до статті 74(2)(d)(i) Митного кодексу включає витрати на елементи, зазначені у статті 71(1)(a)(ii) та (iii). Крім того, враховується

пропорційна частка вартості будь-яких товарів чи послуг, зазначених у статті 71(1)(b) Митного кодексу, які надані покупцем для використання у виробництві товарів, що оцінюються.

3. Витрати на виробництво включають всі витрати, понесені на створення, розширення або значне покращення економічних активів, а також витрати, визначені у статті 71(1)(b)(ii) та (iii) Митного кодексу.
4. Накладні витрати відповідно до статті 74(2)(d)(ii) Митного кодексу включають прямі та непрямі витрати на виробництво і продаж товарів для експорту, які не охоплюються статтею 74(2)(d)(i) Митного кодексу.

Стаття 144: Резервний метод

(Стаття 74(3) Митного кодексу)

1. При визначенні митної вартості відповідно до статті 74(3) Митного кодексу допускається розумна гнучкість у застосуванні методів, передбачених статтями 70 та 74(2) Митного кодексу. Визначена вартість повинна базуватися, наскільки це можливо, на раніше встановлених митних вартостях.
2. Якщо митну вартість не можна визначити відповідно до пункту (1), використовується інший відповідний метод. У такому випадку митна вартість не може базуватися на:
 - a) ціні продажу товарів, вироблених на митній території Союзу;
 - b) системі, яка використовує вищу з двох альтернативних вартостей для визначення митної вартості;
 - c) внутрішніх цінах країни-експортера;
 - d) вартості виробництва, яка відрізняється від розрахункових значень, визначених для ідентичних або подібних товарів відповідно до статті 74(2)(d) Митного кодексу;
 - e) експортних цінах на треті країни;
 - f) мінімальних ставках мита;
 - g) довільних або фіктивних значеннях.

Стаття 145: Документи, що підтверджують митну вартість

(Стаття 163(1) Митного кодексу)

Для підтвердження заявленої вартості угоди необхідно надати рахунок-фактуру.

Стаття 146: Конвертація валюти для визначення митної вартості

(Стаття 53(1)(a) Митного кодексу)

1. Для цілей конвертації валюти при визначенні митної вартості відповідно до статті 53(1)(а) Митного кодексу застосовуються такі обмінні курси:
 - а) для держав-членів, чия валюта – євро, курс, опублікований Європейським центральним банком;
 - б) для держав-членів, чия валюта не є євро, курс, опублікований компетентним національним органом або приватним банком, уповноваженим публікувати валютний курс.
2. Обмінний курс, що застосовується відповідно до пункту (1), визначається за курсом, опублікованим у передостанню середу кожного місяця. Якщо у цей день курс не публікується, застосовується останній опублікований курс.
3. Обмінний курс діє протягом одного місяця, починаючи з першого дня наступного місяця.
4. Якщо обмінний курс не був опублікований відповідно до пунктів (1) і (2), відповідний курс визначає відповідна держава-член, і він повинен якнайточніше відображати вартість її валюти.

III. Податкова база для імпорту

Не менш важливим, ніж митна вартість, є визначення податкової бази для ПДВ, що встановлюється відповідно до положень Закону СХХVII від 2007 року про податок на додану вартість:

§ 74 (1) У разі імпорту товарів оподатковувана сума визначається митною вартістю імпортованих товарів, визначеною відповідно до митних положень, що діють на момент постачання.

(2) Відступаючи від положення першого абзацу, коли отримувач послуги зайнятості, як імпортер, імпортує товари, які він тимчасово експортував з території Спільноти для виконання робіт без їх продажу до імпорту, оподатковувана сума буде: (а) винагорода, сплачена або підлягає сплаті за надання послуг; або (б) збільшення вартості, виражене в грошовому еквіваленті, імпортованого продукту, що виникає внаслідок виконаних робіт, якщо винагорода, зазначена в пункті (а), не може бути встановлена не пізніше завершення імпорту або якщо її вартість, виражена в грошовому еквіваленті, менша за збільшення вартості товару, що виникає внаслідок виконаних робіт.

§ 75 (1) У разі імпорту продукту оподатковувана сума імпортованого товару включає наступні витрати, за умови, що вони не враховані вартістю, визначеною відповідно до § 74: (а) податки, мита, збори, внески, інші обов'язкові платежі, що стягуються поза державою-імпортером Спільноти і пов'язані з імпортом товарів, за винятком самого податку, як передбачено в цьому Законі; (б) додаткові витрати, понесені в межах держави-імпортера до першого місця призначення в Спільноті, зокрема: фрахт або інші посередницькі витрати, пакування, транспортні та страхові витрати.

(2) У разі, коли, окрім першого місця призначення, в межах Спільноти є інше місце призначення, яке відоме на момент постачання, оподатковувана сума буде збільшена на додаткові витрати до останнього місця призначення.

(3) Для цілей цього розділу перше місце призначення визначається як місце, зазначене в товаро-супровідних документах або інших документах, що супроводжують імпортовані товари. У разі відсутності такої вказівки або коли її неможливо чітко визначити, перше місце призначення вважається місцем першого розвантаження або перевантаження в державі-імпортері Спільноти. Стаття 76 У разі імпорту продукту оподатковувана сума не включає: (a) знижки, надані до виконання у зв'язку з достроковою оплатою вартості по відношенню до початкової дати платежу; (b) знижки на кількість продукту, раніше придбаного до постачання.

IV. Інформація про походження

Визначення статусу походження товарів під час експортних та імпортних митних процедур має такі наслідки:

Експортні митні процедури

1. У випадку митних процедур для експорту експортер може запросити підтвердження переважного походження товарів, щоб отримати більш сприятливу ставку мита порівняно з загальною ставкою при імпорті товарів до країни-імпортера.
2. Замовник повинен визнати, що митні органи можуть перевірити сертифікат руху EUR1/EURMED, декларацію рахунку-фактури, декларацію походження, декларацію походження, декларацію маркування походження та законність декларації постачальника, які використовуються для підтвердження переважного походження товарів. Якщо під час подальшої перевірки виявиться, що дані є недостовірними, експортер або постачальник повинен сплатити митний адміністративний штраф у розмірі одного відсотка від ціни продажу або, за відсутності цього, від вартості товарів, визначеної митними органами, але не менше ніж 50 000 HUF і не більше 1 мільйона HUF за кожен документ, що підтверджує походження товарів. У разі довгострокової декларації постачальника штраф складає не менше 500 000 HUF і не більше 1 мільйона HUF за кожен документ, що підтверджує походження товарів.

Імпортні митні процедури

3. Під час митних процедур імпорту імпортер може запросити застосування пільгової ставки мита порівняно з загальною ставкою, за умови, що він надасть підтвердження походження або документ, що підтверджує статус митного союзу (EUR1/EURMED, FORM A, декларація рахунку-фактури, декларація походження, декларація походження, декларація походження A.TR), відповідно до відповідних положень Спільноти, пільгових угод чи угод про вільну торгівлю.
4. Замовник повинен визнати, що сертифікати руху EUR1/EURMED, сертифікат походження FORM A, декларація рахунку-фактури, декларація походження, декларація походження,

декларація походження A.TR можуть бути предметом перевірки митними органами, і якщо під час подальшої перевірки буде виявлено невідповідність інформації та/або не підтверджено автентичність доказів походження, може бути сплачена різниця між сумою митного боргу, що встановлюється за стандартною ставкою мита, та зниженою ставкою мита, а також сплачений адміністративний штраф.

V. Митний Союз та/або Статус Спільноти

Щодо підтвердження статусу митного союзу та/або статусу ЄС, Замовник повинен діяти відповідно до відповідних угод митного союзу (наприклад, Туреччина, Сан-Марино, Андорра) або чинних положень ЄС.

Підтверджуючі документи:

- **T2L**: документ, що підтверджує статус Спільноти товарів.
- **T2LF**: документ, що підтверджує статус Спільноти товарів, що ввозяться або вивозяться з митної території Спільноти, де положення Директиви 77/388/EEC не застосовуються.
- **T2LSM**: документ, що підтверджує митний статус товарів, призначених для Сан-Марино відповідно до Статті 2 Рішення 4/92 Комітету співпраці ЄЕС-Сан-Марино від 22 грудня 1992 року.
- **A.TR**: транспортний сертифікат, що підтверджує статус Спільноти/Туреччини в рамках Угоди про митний союз між ЄС та Туреччиною.

Діючі пільгові та митні угоди також публікуються на вебсайті Національної податкової та митної адміністрації:

<http://nav.gov.hu/nav/vam/vaminformaciok/szarmazas>

VI. Класифікація товарів, тарифна класифікація товарів

Тарифна класифікація товарів є передумовою для законного застосування митних зборів та інших заходів ЄС і національних заходів. Неправильна класифікація може призвести до недоплати або переплати митного збору або накладення адміністративного штрафу за порушення митних правил.

Імпортні та експортні мита, що застосовуються Європейським Союзом, ґрунтуються на Загальному митному тарифі.

Загальний митний тариф включає: (a) Об'єднану номенклатуру, встановлену Регламентом Ради (ЄЕС) № 2658/87; (b) будь-яку іншу номенклатуру, яка повністю або частково ґрунтується на Об'єднаній номенклатурі або доповнює її певними підрозділами та яка встановлюється положеннями Союзу, що стосуються спеціальних тем для застосування тарифних заходів, пов'язаних з торгівлею товарами; (c) конвенційні або звичайні автономні митні збори, що застосовуються до товарів, які покриваються Об'єднаною номенклатурою; (d) пільгові тарифні

заходи, що містяться в угодах, укладених Союзом з певними країнами чи територіями поза митною територією Союзу або з групами таких країн чи територій; (е) пільгові тарифні заходи, що односторонньо прийняті Союзом щодо певних країн або територій поза митною територією Союзу або групами таких країн чи територій; (ф) автономні заходи, що передбачають зниження або звільнення від митних зборів на певні товари; (г) пільгове тарифне оброблення певних товарів через їх природу або кінцеве використання, в рамках заходів, зазначених у пунктах (с)–(ф) або (h); (h) інші тарифні заходи, передбачені сільськогосподарським, торговим або іншим законодавством Союзу.

Практичне застосування Загального митного тарифу забезпечується через систему TARIC:

- DG TAXUD: http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/taric/taric_consultation.jsp
- NAV: <http://kkk.nav.gov.hu/eles/1/taricweb/>

Класифікація товарів допомагається через:

- Пояснення Гармонізованої системи опису та кодування товарів,
- Думки Комітету з гармонізованої класифікації товарів Митного співробітництва.

VII. ОБОВ'ЯЗКОВІ РОЗ'ЯСНЕННЯ

Торговець може звернутися до митних органів з проханням отримати наступні види обов'язкової інформації:

- для класифікації товарів: обов'язкова тарифна інформація (BTI/BTI)
- для визначення походження: обов'язкова декларація про походження (BTI/BTI)

Роз'яснення, що видаються у вигляді рішення, є обов'язковими як для митних органів, так і для торговця, тобто вони повинні використовуватися в митних процедурах протягом терміну їх дії.

Номер ідентифікації рішень має бути вказаний у митній декларації під час митної процедури.

Замовник має підтвердити, що якщо у нього є рішення BTI/CTI і/або CTI/CIO щодо товарів, які підлягають розмитненню, він надасть копію такого/их рішення(ь) Замовнику до розмитнення.

Наслідки ненадання цих документів повністю покладаються на Замовника.

Цей інформація для клієнтів є невід'ємною частиною Загальних умов, з якими клієнт ознайомлений детально.

Видача документа:

Підготовлено юридичною фірмою доктора Роберта Фрідмана

Dr. Friedman Robert Miksa diroda
Dr. Friedman Robert
1054 Budapest, Hungary, 9. km. 2.
Tel: +36 1 442 1114

Затверджено:

EWG Customs Agency Zrt. [2]
1134 Budapest,
Robert Karoly krt. 59.
Adószám: 27438635-2-41
Cgysz: 01-10-141551

EWG Customs Agency Zrt.: в особі Еріки Полц, генерального директора

